

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 110

SPRAWOZDANIE

KOMISJI ZDROWIA

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy
o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (druk nr 46)**

Sejm na 2. posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2019 r. – na podstawie art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu – skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Zdrowia w celu rozpatrzenia.

Komisja Zdrowia po rozpatrzeniu powyższego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2019 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 20 grudnia 2019 r.

Przewodniczący Komisji
Zdrowia
i sprawozdawca

/-/ Tomasz Latos

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Art. 1. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku konieczności podjęcia natychmiastowych działań wobec osób, o których mowa w art. 22a ust. 2 albo art. 22m ust. 2, w sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego spowodowanego chorobą szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną decyzja, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495), może być wydana również przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który zawiadamia o tym niezwłocznie odpowiednio właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji albo Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Dalsze postępowanie w sprawie jest prowadzone odpowiednio przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji albo Wojskową Inspekcję Sanitarną.”;

2) w art. 8 w ust. 6 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie służyła w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 430, 399, 447, 534 i 1571) oraz nie współpracowała z tymi organami.”;

3) w art. 8a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Sanitarny może wydawać organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej:

- 1) polecenia dotyczące:
 - a) podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych oraz żądać od nich informacji w tym zakresie,
 - b) współdziałania z innymi organami administracji publicznej;
- 2) polecenia realizacji dodatkowych zadań lub podjęcia określonych czynności, jeżeli właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie jest w stanie wykonać swoich ustawowych zadań ze względu na nieadekwatność posiadanych zasobów, o czym informuje wojewodę;
- 3) zalecenia i wytyczne określające sposób postępowania w trakcie realizacji zadań.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku wystąpienia zagrożenia zdrowia publicznego, w szczególności zagrożenia epidemiologicznego lub zagrożenia jakości zdrowotnej żywności, Główny Inspektor Sanitarny koordynuje działalność organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w tym może wydawać polecenia realizacji zadań mających na celu przeciwdziałanie zagrożeniu i jego monitorowanie.”;

4) w art. 10 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) państwowy powiatowy inspektor sanitarny, jako organ rządowej administracji zespolonej w województwie;”;

5) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny, za zgodą wojewody właściwego ze względu na siedzibę odpowiednio państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

2. Zastępcę państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i zastępcę państwowego granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny na wniosek, odpowiednio, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego albo właściwego państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po zasięgnięciu opinii wojewody właściwego ze względu na siedzibę państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

4. Zastępcę państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na wniosek właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

5. Powołanie na stanowisko państwowego inspektora sanitarnego następuje na okres 5 lat.

6. Główny Inspektor Sanitarny albo państwowy wojewódzki inspektor sanitarny mogą w każdym czasie odwołać, odpowiednio, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, państwowego granicznego inspektora sanitarnego albo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawia za tym interes służby, w szczególności jeżeli działalność tego państwowego inspektora sanitarnego lub podległej mu jednostki może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w szczególności naruszyć bezpieczeństwo sanitarne na obszarze właściwości tego państwowego inspektora sanitarnego.

7. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 1–4, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, o którym mowa w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495).”;

6) w art. 12 w ust. 1a uchyla się pkt 1;

7) w art. 12a uchyla się ust. 3a i 3b;

8) w art. 13:

a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie służyła w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów oraz nie współpracowała z tymi organami.”,

IX kadencja/druk 46

- b) w ust. 3 skreśla się przecinek oraz wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 4 i 5”,
c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Państwowy inspektor sanitarny i jego zastępca nie mogą wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmować dodatkowego zatrudnienia, bez zgody:

- 1) państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego – w przypadku państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych i ich zastępców;
- 2) Głównego Inspektora Sanitarnego – w przypadku państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych i ich zastępców oraz państwowych granicznych inspektorów sanitarnych i ich zastępców.

3b. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmowanie dodatkowego zatrudnienia, nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami państwowego inspektora sanitarnego albo jego zastępcy lub wywoływać podejrzenia o jego stronniczość lub interesowność.”,

- d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Naruszenie zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy wymienionej w ust. 3, lub naruszenie zakazu, o którym mowa w ust. 3a lub 3b, przez państwowego inspektora sanitarnego albo jego zastępcę stanowi podstawę do odwołania go ze stanowiska.

5. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 3, składają odpowiednio:

- 1) państwowy powiatowy inspektor sanitarny i jego zastępca oraz państwowy wojewódzki inspektor sanitarny i jego zastępca – wojewodzie;
- 2) państwowy graniczny inspektor sanitarny i jego zastępca – Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.”;

- 9) uchyla się art. 20 i art. 20a;

10) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i
Administracji oraz Wojskowa Inspekcja Sanitarna

Art. 22a. 1. W Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, urzędach obsługujących organy podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także na terenie tych jednostek i podmiotów, zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji finansowana z budżetu państwa.

2. Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wykonuje zadania poza terenem jednostek i podmiotów leczniczych, o których mowa w ust. 1, również w stosunku do:

- 1) pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych podległych temu ministrowi lub przez niego nadzorowanych oraz urzędów obsługujących organy podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane,
 - 2) funkcjonariuszy i pracowników Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa,
 - 3) funkcjonariuszy i pracowników Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego
- w związku z wykonywaniem przez te osoby zadań służbowych.

3. Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji podlega ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 22b. Organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 2) państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji powołani do wykonywania zadań na obszarze poszczególnych województw.

Art. 22c. 1. Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 22d. 1. Głównym Inspektorem Sanitarnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może być osoba, która:

- 1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1–6;
- 2) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Do naboru na stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 ust. 8–16.

3. Państwowym inspektorem sanitarnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może być osoba, która:

- 1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5;
- 2) jest lekarzem lub posiada tytuł zawodowy magistra lub inny równorzędny oraz uzyskała dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań

Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, kierując się rodzajem zadań i zakresem działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 22e. 1. Do państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne odnoszące się do osób, o których mowa w art. 2 pkt 11 tej ustawy.

2. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 1, Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji składa ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

3. Państwowy inspektor sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji nie może wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmować dodatkowego zatrudnienia, bez zgody Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

4. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmowanie dodatkowego zatrudnienia, nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub wywoływać podejrzenia o jego stronniczość lub interesowność.

5. Naruszenie zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy wymienionej w ust. 1, lub naruszenie zakazu, o którym mowa w ust. 3 lub 4, przez państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji stanowi podstawę do odwołania go ze stanowiska.

6. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 1, państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji składają Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Art. 22f. 1. Państwową Inspekcją Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wykonuje zadania, przewidziane dla Głównego Inspektora Sanitarnego, w odniesieniu do jednostek, podmiotów leczniczych, pracowników i funkcjonariuszy, o których mowa w art. 22a ust. 1 i 2.

3. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wykonuje zadania przy pomocy państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Inspektoratu Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

4. Państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji realizują zadania państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego w odniesieniu do jednostek, podmiotów leczniczych, pracowników i funkcjonariuszy, o których mowa w art. 22a ust. 1 i 2, korzystając z uprawnień i ochrony prawnej przewidzianych dla państwowych inspektorów sanitarnych.

Art. 22g. 1. Państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji są właściwi do wydawania decyzji administracyjnych w pierwszej instancji.

2. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do państwowych inspektorów sanitarnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w zakresie zadań określonych w art. 22a ust. 1 i 2.

3. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może podejmować czynności należące do zakresu działania państwowego inspektora sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa sanitarnego. W tych przypadkach Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji staje się organem pierwszej instancji.

Art. 22h. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może upoważnić na piśmie pracowników Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji do wykonywania

czynności kontrolnych i wydawania decyzji administracyjnych dotyczących zagadnień sanitarnohigienicznych.

Art. 22i. Państwowy inspektor sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub upoważniony pracownik Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w związku z wykonywaniem zadań ma prawo do:

- 1) wstępu o każdej porze do obiektów jednostek i podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 i 2, a w przypadku stwierdzenia albo podejrzenia choroby zakaźnej lub zagrożenia zdrowia czynnikami środowiskowymi – również do znajdujących się na ich terenie kwater i lokali mieszkalnych, oraz do środków transportu znajdujących się w dyspozycji tych jednostek i podmiotów;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób;
- 3) żądania okazania dokumentów i udostępniania wszelkich danych niezbędnych w dochodzeniu epidemiologicznym lub do ustalenia wykroczeń związanych ze stanem higienicznym;
- 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań;
- 5) nakazania, w drodze decyzji, usunięcia w określonym terminie stwierdzonych uchybień higienicznych i zdrowotnych;
- 6) wydania niezbędnych ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego decyzji o unieruchomieniu obiektu, zakładu pracy, jego części (stanowiska pracy lub urządzenia), wyłączeniu z eksploatacji środka transportu, wycofaniu z obrotu środka spożywczego, przedmiotu użytku lub innego wyrobu mogącego mieć wpływ na zdrowie ludzi albo o podjęciu lub zaprzestaniu innych działań, jeżeli naruszenie wymagań higienicznych i zdrowotnych spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia na terenie obiektów jednostek i podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 i 2, lub w stosunku do osób, o których mowa w art. 22a ust. 2, przy czym decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu;
- 7) stosowania środków, o których mowa w art. 29.

Art. 22j. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przedstawia analizę i ocenę stanu sanitarnohigienicznego oraz sytuacji epidemiologicznej:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, podmiotów leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, urzędów obsługujących organy podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane – ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, corocznie w pierwszym kwartale, za rok ubiegły;
- 2) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – odpowiednio Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Agencji Wywiadu i Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, co najmniej raz na dwa lata.

Art. 22k. 1. Główny Inspektor Sanitarny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wydaje legitymacje służbowe organom i pracownikom Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Organy i pracownicy Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przy wykonywaniu swoich uprawnień i obowiązków posługują się legitymacją służbową Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz upoważnieniem, jeżeli zostało im wydane.

Art. 22l. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji:
 - a) na terenie jednostek Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych, podmiotów leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa

Centralnego Biura Antykorupcyjnego, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz urzędów obsługujących organy podległe temu ministrowi lub przez niego nadzorowane,

b) w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz pracowników jednostek, o których mowa w lit. a

– uwzględniając specyfikę zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej Inspekcji;

2) wzór:

a) legitymacji służbowej Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji,

b) upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych i wydawania decyzji administracyjnych, o którym mowa w art. 22h

– uwzględniając potrzebę zapewnienia identyfikacji osób posługujących się tymi dokumentami.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na terenie obiektów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz w stosunku do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, uwzględniając specyfikę zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji i potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej Inspekcji.

Art. 22m. 1. W jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz w podmiotach, w tym spółkach, utworzonych przez te jednostki, urzędzie obsługującym Ministra Obrony Narodowej, podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i rejonach zakwaterowania przejściowego

jednostek wojskowych oraz w stosunku do wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczających się przez to terytorium zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje Wojskowa Inspekcja Sanitarna finansowana z budżetu państwa.

2. Wojskowa Inspekcja Sanitarna wykonuje zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej również poza terenem jednostek i podmiotów, o których mowa w ust. 1, w stosunku do:

- 1) żołnierzy służby czynnej;
- 2) funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;
- 3) żołnierzy wojsk obcych i ich personelu cywilnego przemieszczających się przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywających na tym terytorium.

3. Wojskowa Inspekcja Sanitarna podlega Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 22n. 1. Organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego;
- 2) Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- 3) komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej i wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej – zgodnie z właściwością miejscową określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 22w.

2. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wykonują zadania przy pomocy wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej będących podmiotami leczniczymi finansowanymi z budżetu państwa oraz jednostkami wojskowymi w rozumieniu art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1541 i 2020).

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego może upoważnić na piśmie organy, o których mowa w ust. 1 pkt 3, do wykonywania zadań tej Inspekcji poza właściwością miejscową określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 22w.

Art. 22o. 1. Osoby pełniące funkcje organów, o których mowa w art. 22n ust. 1, są wyznaczane na stanowiska służbowe i zwalniane z nich w trybie i na

zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 330, 730 i 1726).

2. Stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego może zajmować osoba spełniająca wymagania przewidziane dla żołnierzy zawodowych oraz określone w art. 8 ust. 6.

3. Stanowiska, o których mowa w art. 22n ust. 1 pkt 2 i 3, mogą zajmować osoby:

- 1) spełniające wymagania:
 - a) przewidziane dla żołnierzy zawodowych,
 - b) określone w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 4;
- 2) będące lekarzami lub posiadające tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, które uzyskały dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22w.

Art. 22p. 1. W zakresie działania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zadania na zasadach i w trybie przewidzianych dla:

- 1) Głównego Inspektora Sanitarnego – wykonuje Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego oraz Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- 2) państwowych inspektorów sanitarnych – wykonują komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej w zakresie określonym w ust. 2 oraz wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej.

2. Komendant wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej jest organem właściwym w pierwszej instancji w sprawach:

- 1) higieny radiacyjnej;
- 2) zapobiegawczego nadzoru sanitarnego w zakresie uzgadniania dokumentacji projektowej dla budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych na terenie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz w rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych.

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego

w stosunku do komendantów wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej oraz wojskowych inspektorów sanitarnych wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej w sprawach określonych w art. 22m ust. 1 i 2, a także w stosunku do Szefa Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępcy Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego w zakresie spraw rozpatrywanych w pierwszej instancji.

Art. 22q. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego przedstawia corocznie, w drugim kwartale, Ministrowi Obrony Narodowej analizę i ocenę stanu sanitarnohigienicznego oraz sytuacji epidemiologicznej w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 22m ust. 1, za rok ubiegły.

Art. 22r. Zadania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej realizują:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego oraz Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego – w komórce organizacyjnej urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia;
- 2) komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej oraz wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej – w strukturze jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 22s. Organy, o których mowa w art. 22n ust. 1, korzystają z ochrony prawnej przewidzianej dla państwowych inspektorów sanitarnych.

Art. 22t. Wojskowi inspektorzy sanitarni, o których mowa w art. 22n ust. 1, w związku z wykonywaniem zadań, mają prawo do:

- 1) wstępu o każdej porze do obiektów:
 - a) jednostek i podmiotów określonych w art. 22m ust. 1 oraz do środków transportu, uzbrojenia i sprzętu wojskowego znajdujących się w dyspozycji tych jednostek i podmiotów, a także na okręty Marynarki Wojennej, w tym do pomieszczeń i urządzeń wchodzących w ich skład,
 - b) zajmowanych przez żołnierzy wojsk obcych i ich personel cywilny przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przemieszczających się przez to terytorium,

- c) będących w trakcie budowy prowadzonej na terenie jednostek i podmiotów określonych w art. 22m ust. 1;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób;
 - 3) żądania okazania dokumentów i udostępniania wszelkich danych niezbędnych w dochodzeniu epidemiologicznym lub do ustalenia wykroczeń związanych ze stanem higienicznym;
 - 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań;
 - 5) nakazania, w drodze decyzji, usunięcia w określonym terminie stwierdzonych uchybień higienicznych i zdrowotnych;
 - 6) wydania niezbędnych ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego decyzji o unieruchomieniu lub wyłączeniu z eksploatacji obiektu, okrętu Marynarki Wojennej, zakładu pracy, jego części (stanowiska pracy lub urządzenia), środka transportu, uzbrojenia i sprzętu wojskowego, wycofaniu z obrotu środka spożywczego, przedmiotu użytku lub innego wyrobu mogącego mieć wpływ na zdrowie ludzi albo o podjęciu lub zaprzestaniu innych działań, jeżeli naruszenie wymagań higienicznych i zdrowotnych spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia na terenie obiektów jednostek i podmiotów określonych w art. 22m ust. 1 lub obiektów określonych w pkt 1 lit. b, lub w stosunku do osób, o których mowa w art. 22m ust. 2, przy czym decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu;
 - 7) stosowania środków, o których mowa w art. 29.

Art. 22u. Organy, o których mowa w art. 22n ust. 1, podczas realizacji zadań posługują się legitymacją służbową wojskowego inspektora sanitarnego wydawaną przez Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego na czas pełnienia funkcji.

Art. 22w. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) siedziby i właściwość miejscową organów, o których mowa w art. 22n ust. 1 pkt 3, oraz tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną,
- 2) wzór legitymacji służbowej organów, o których mowa w art. 22n ust. 1,

3) wykaz dodatkowych kwalifikacji mających zastosowanie w realizacji zadań
Wojskowej Inspekcji Sanitarnej

– uwzględniając rodzaj i charakter wykonywanych zadań, specyfikę zadań
Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, w tym zadań realizowanych poza granicami
kraju, sprawność funkcjonowania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz potrzebę
zapewnienia identyfikacji jej organów.”;

11) art. 31a otrzymuje brzmienie:

„Art. 31a. 1. Główny Inspektor Sanitarny może podejmować czynności
należące do zakresu działania państwowego inspektora sanitarnego, jeżeli
przemawiają za tym względy bezpieczeństwa sanitarnego. W tych przypadkach
Główny Inspektor Sanitarny staje się organem pierwszej instancji.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może podejmować
czynności należące do zakresu działania państwowego powiatowego inspektora
sanitarnego, jeżeli jest to wskazane ze względu na szczególną wagę lub złożoność
sprawy. W tych przypadkach państwowy inspektor sanitarny wyższego stopnia
staje się organem pierwszej instancji.”.

Art. 2. 1. Państwowi inspektorzy sanitarni, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt
2–4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, powołani przed dniem
wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje przez okres, na jaki zostali
powołani, albo do czasu ich odwołania.

2. Państwowi inspektorzy sanitarni Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
i Administracji, o których mowa w art. 22b pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, powołani
przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje do czasu ich
odwołania.

3. Osoby pełniące funkcje organów, o których mowa w art. 22n ust. 1 ustawy
zmienianej w art. 1, wyznaczone na stanowiska przed dniem wejścia w życie
niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje przez okres, na jaki zostały wyznaczone, albo
do czasu zwolnienia ich z tych stanowisk na zasadach określonych w ustawie z dnia
11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2019 r.
poz. 330, 730 i 1726).

4. Pierwsze oświadczenia w sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 8
i art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą

IX kadencja/druk 46

ustawą, właściwi inspektorzy sanitarni składają w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, stanowi podstawę odwołania właściwego inspektora sanitarnego.

6. Zgody udzielone państwowym inspektorom sanitarnym i ich zastępcom oraz państwowym inspektorom sanitarnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność po tym dniu.

Art. 3. Statuty i regulaminy organizacyjne stacji sanitarno-epidemiologicznych nadane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. 1. Postępowania kontrolne prowadzone przez Państwową Inspekcję Sanitarną, Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Wojskową Inspekcję Sanitarną wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Postępowania kontrolne w podmiotach, o których mowa w art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Postępowania administracyjne, w tym postępowania wszczęte w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 2, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi do czasu ich zakończenia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2020 r.